

Vaarwel Cambuurplein

Volgend jaar verdwijnt er opnieuw een stuk Nederlandse voetbalcultuur, zo betoogt onze redacteur Wouter Schollema. Zijn favoriete club vertrekt van het vertrouwde Cambuurplein naar het volgens hem 'enigszins fantasieloze Stadionplein aan de andere kant van de stad'. Wouter ziet er tegenop en mijmert er nu al over, zij het nog in de onvoltooid verleden tijd.

Wouter Schollema

Edwin Westland

De club is eraan toe, het huidige stadion piept en kraakt en is simpelweg te klein. Ingehaald door de tijd. Het moderne stadion moet Cambuur meevoeren in de vaart der volkeren. Het nieuwe stadion gaat karakter krijgen, we krijgen godzijdank geen generieke fantasieloze bak zoals er zovelen zijn neergezet in de Nederlandse polders. En toch, het gaat voelen alsof het ouderlijk huis wordt gesloopt. Ik zie ertegenop. Het stadion waar ik al twintig jaar kom en zoveel heb meegemaakt, wordt straks vervangen door appartementen. Wie nog eenmaal wil genieten van een ouderwets avondje Cambuur moet snel zijn.

Graffiti

Sinds enkele seizoenen loop ik tussen de West- en Noordtribune door naar mijn plek op de hoofdtribune; op West. Terwijl recht voor mij de mensen rijen dik staan om de Noordtribune te kunnen bestijgen, kijk ik altijd even naar links. Daar, op een klein muurtje, staan muurschilderingen van mister Cambuur Johan Abma (527 keer in het geel-blauw), materiaalman Siepie en een schildering van de harde kern; de M.I.-Side.

M.I.-Side

Afgelopen zomer mocht MI Side veertig kaarsjes uitblazen. De M.I.-Side kan volgens lid Emko het best worden gezien als 'zes generaties opgeschoten jongeren en ouden van dagen die kleur geven aan hun club en stad'.

Cambuurplein deed de fanatieke supportersvereniging twee straatnaamborden cadeau, die nu de Noord- en Zuidtribune sieren. Aan de noordelijke zijde hangt een blauw bordje met daarop Marathonstraat, de Zuidtribune is

opgesierd door een bord met Insulinestraat. Een verwijzing naar vroegere tijden, toen supporters nog vrij konden rondlopen in het stadion. Zij stonden de hele wedstrijd achter de goal waar Cambuur aanviel; de ene helft op de tribune aan de Insulinestraat, de andere op de tribune aan de Marathonstraat. M.I.-Side was geboren. Tegenwoordig staan zij op de Noordtribune.

Fraaie toevoeging

Behalve de straatnaamborden siert nu ook een enorme graffiti de Noordtribune. 'We hadden een graffiti van de M.I.-side gemaakt op een andere plaats in Leeuwarden', zegt Emko, die zelf al sinds 1986 op de Noordtribune staat. 'Dit was ter ere van ons veertigjarig bestaan. We hadden nog geld over en hebben daarom met hulp van extra sponsors een grote muurschildering laten maken in het stadion.'

Dat is zeker gelukt. De indrukwekkende schildering geeft kleur aan een groot stuk van de muur van de Noordtribune, een fraaie toevoeging aan de voetbalcultuur in het stadion.

Café Cambuur, dat is bier uit flesjes en lege kratten in de kroeg

Een uur voor de aftrap wordt het druk rondom het stadion van Cambuur. Automobilisten proberen hun wagen kwijt te raken in de nauwe straatjes eromheen. Aan de stadionkassa's kopen late beslissers nog snel losse kaarten voor de wedstrijd tegen FC Volendam, de eerste wedstrijd na de korte winterstop. Uit alle steegjes komen supporters aangelopen.

Tegenover het stadion, bij Café Cambuur, wordt het steeds drukker. Voor de deur staan mensen te roken en te drinken. Zij kijken uit op de tribunes waar zij zo meteen hun club weer hartstochtelijk zullen aanmoedigen. Op de stoep van het café is de stadionmuziek duidelijk hoorbaar.

In Café Cambuur wordt nog bier gedronken uit flesjes. Er is de laatste decennia sowieso bijzonder weinig veranderd. De mensen achter de bar, die beveiligiger bij de deur - die er op toeziet of mensen die naar buiten gaan hun bier wel in een plastic bekertje overschenken - de lambrisering, de oude tafeltjes. Café Cambuur doet qua gedateerdheid en sfeer niet onder voor het Cambuurstadion.

Hoewel de kerstdagen al voorbij zijn, wordt de bar opgesierd door lange groene linten vol met lampjes die je per meter voor een habbekrats bij de Action kunt kopen. Aan de tafeltjes is geen vrije stoel meer te vinden. Ik haal wat muntjes en begeef me naar de bar. Daar wordt het blauwe muntje omgeruild voor een flesje Her-

tog Jan. Geen gedoe met tapbier uit plastic bekertjes, gewoon bier uit een krat. Her en der in de kroeg staan lege kratten om de lege flesjes in te deponderen.

Start van het weekend

Voor mij is de Cambuurbar de aftrap van een avondje Cambuur en daarmee tegelijk de start van het weekend: een biertje in je hand en praten over het mooie Cambuur. In mindere jaren

was de wedstrijd een hinderlijke onderbreking van een gezellige avond in het café. Soms praat je jezelf en medesupporters moed in: vanavond zal het goed komen. Nog vaker wint de Leeuwarder mentaliteit het en zeik je een uurtje onbedaarlijk over je ploeg. Om na de wedstrijd terug te komen in het café en te proosten (overwinning) of juist je verdriet weg te drinken (verliespartij). Café Cambuur hoort bij een avondje Cambuur.

Voor medesupporter Johan is het café juist de laatste stop voor de wedstrijd. Via enkele andere kroegen komt Johan een uurtje voor de wedstrijd uit bij de Cambuurbar. Ook hij drinkt hier zijn laatste biertjes voor aanvang en de eersten na de wedstrijd. Voor hem en voor vele anderen is de bar vaste prik, volgens Johan vooral omdat het zo dicht bij het stadion ligt en het simpel lekker zit.

Perfect bij stadion

Aan de andere kant van de kroeg tref ik Wessel, die de wedstrijd tegen de Palingboeren heeft uitgekozen om een delegatie van Football Culture mee te nemen. Terwijl een allegaartje van supporters van Ajax, Feyenoord, FC Twente, Vitesse, De Graafschap en FC Emmen ('eindelijk weer eens wedstrijdje in de Eerste Divisie, dat is lang geleden') geen halve maatregelen neemt en direct een compleet krat bier soldaat maakt, praat ik bij met Wessel. 'We zijn vanmiddag begonnen in het Oranje Bierhuis. Hier is Cambuur ooit gered van de financiële ondergang. Natuurlijk kan de Cambuurbar niet ontbreken. Kijk eens hoe mooi de kroeg is, hoe perfect deze bij het stadion ligt en hoe leuk de mensen hier zijn. Het hoort gewoon bij de Cambuurbeleving.'

Snel contact

Dat laatste beaamt Johan. Ook voor hem hoort het café bij een avondje Cambuur. 'Wat ik vooral zo mooi vind, is dat mensen op verschillende tribunes elkaar hier voor de wedstrijd ontmoeten. Iedereen hier kent elkaar.' En zo niet, dan heb je alsnog snel contact. Terwijl ik van mijn biertje geniet, komt er een wildvreemde man op mij af en drukt zijn telefoon in mijn hand. Of ik een zekere Danny wil bellen. De

man heeft zijn bril thuis laten liggen en ziet zo niet of deze Danny al in de kroeg is. Danny appt vrij vlot dat hij nog buiten is, waarna de man weer verdwijnt. Zo gaat het soms ook in Café Cambuur.

is met Café Cambuur is hij evenmin. Daarvoor is het café te diep in het hart van de volkswijk verankerd.

Als de spelers na hun warming-up de kleedkamers opzoeken, verlaten de laatste supporters het café. Met wat geluk zijn ze zelfs nog op tijd voor de aftrap.

Zuipen voor de club

Met de komst van het nieuwe stadion verdwijnt ook dit stukje voetbalcultuur, al moeten we daar volgens medesupporter Emko niet al te moeilijk over doen: 'Straks kunnen we onszelf rijk zuipen', is het hoopgevende antwoord op de vraag of hij de bar zal missen.

'Nu gaan de inkomsten naar de bar, in het nieuwe stadion is de bar in eigen beheer.' In de stijl van FC Sankt Pauli zuipen voor de club, wie wil dat nou niet? Bang dat het straks afgelopen

STADIONSONG

Ronald Schut

Glad All Over, Delilah, Forever Blowing Bubbles... Je hebt van die liedjes die je direct met een FC associeert, terwijl ze hoe genaamd niets met voetbal van doen hebben. Het sterkste staaltje van een dergelijke song is te horen bij een Frie-se... pardon, Nederlandse club: SC Cambuur!

We hebben het natuurlijk over It Woanskip. Bij ieder doelpunt van de club uit Leeuwarden zingen de blauw-gele supporters Anneke Douma's evergreen uit volle borst mee. Maar hoe belandde een woonschip in een voetbalstadion middenin de noordelijke provinciehoofdstad?

De zoektocht naar de oorsprong van het lied begint in Grou, jaren '40 van de vorige eeuw. In de vroege ochtend wil woonbootbewoner Nico Eijgelaar naar zijn werk, als hij ziet dat de naburige ark water maakt.

Door tijdig de burens te waarschuwen voorkomt hij een drama, al gaat de ark wel naar de bodem. Het voorval inspireert bevriende schrijver Anne van der Mark tot een lied.

Aangezien de minder bedeelde arkbewoners nogal eens overhoop liggen met de gemeente, sluipt er iets van protest in de song. Veel verder dan feesten en partijen komt het lied echter niet. Wel wordt het opgepikt door de leden van Leeuwarder folkband Irish Stew, die een coverversie opnemen op hun album 'Irish Stew & Beerenburg'.

De echte doorbraak volgt als volkszangeres Anneke Douma haar versie uitbrengt. Die gaat over het schip van Eijgelaar zelf, dat trouwens nog een hele geschiedenis te wachten staat. Intussen pikt een kleine groep Cambuursupporters het lied op en begint het te zingen bij thuiswedstrijden. De meezinger slaat aan en clubofficials krabben zich achter de oren. Cambuur heeft een nieuw lijflied.

Hoewel It Woanskip niets met voetbal te maken heeft, zijn er wel opvallende parallellen met de blauw-gele

thuisbasis te vinden. Een oudejaarsvereniging kidnapt het schip, het wordt gered van de slopershamer maar gaat vier jaar later alsnog naar de schrootverwerking. In het voetbalbolwerk verliest de drainage de strijd tegen het water en moet het veld plaatsmaken voor kunstgras. Dan dreigt de club failliet te gaan en ternauwernood redden Cambuurgzinde investeerders de club.

Sinds 2002 wordt gesproken over nieuwbouw, waardoor het oude stadion zijn functie en bestaansrecht zal verliezen. In 2017 is de kogel door de kerk. O nee, toch niet. Het jaar daarop haakt een partner af en staat alles weer op losse schroeven. Momenteel verwacht de club niet vóór seizoen 2020-21 in een nieuw onderkomen te voetballen. En wat zal er met het oude Cambuurstadion gebeuren?

Eén ding is zeker: ook in het nieuwe voetbalpaleis zal It Woanskip te horen zijn!

REFREIN:

En we hewwe een woanskip
en ut leit an de Singel
en we hewwe een Arkje
't is ons ideaal.

En komme jim noch ris bij ons an de Singel
kom dan in ons woanskip gerust allemaal.

